

U povodu 100. obljetnice osnutka HNK u Osijeku

PLAKATI HNK U OSIJEKU 1985. - 2005.

Plakati osječkog HNK, posljednjih dvadeset godina

Oduvijek, od svojih početaka, kazališni plakat brižljivo stvara, čuva i njeguje jedno od svojih najvažnijih svojstava, da događaj predstavlja i tumači nasuprot pukoj obavijesnoj namjeni. Dakle, da ne prenosi one najnužnije obavijesti o događaju, što bi se u ovoj vrsti plakata svodilo na suhe informacije o predstavi i njezinim sudionicima. Kada bi to bila namjena kazališnog plakata, tada ne bi bilo niti razloga njegovu postojanju, pogotovo ne danas kada se te informacije bolje i temeljitije prenose posredovanjem drugih medija. Sadržaj poruke glavnog „proizvoda“ kazališta, a to je predstava, vrlo je složen i zahtjevan, utoliko više što sama predstava nije jedino što plakat želi i treba promaknuti kao svoju poruku. Plakat „predstavlja predstavu“ i sve one koji su je stvorili, no isto tako predstavlja se ustanova, institucija i producerska pozadina, koja nije opet samo imenovanje onih koji su je financirali. Mnogo je sudionika koji stoje iza kazališnog događaja kao što je i mnogo sadržaja koji taj događaj čine značajnim. Sve te ili tek one najvažnije poruke kazališni plakat treba tumačiti na dvije razine - da nam predstavi umjetničko svojstvo predstave te njezino značenje za kulturu sredine u kojoj je nastala i zbog koje postoji. To nije nimalo lako i jednostavno, no spomenuta povijest ovog medija upravo je i povijest suočavanja s tim izazovima, da se jezikom medija izrazi sva složenost i slojevitost mnogih sadržaja jedne poruke odnosno da jedna poruka predstavi mnogo sadržaja.

Kazališni se plakat s tim obvezama nosi tako što se postavlja kao tumač bitnog za događaj i bitnog u događaju, ističe važno u njegovom umjetničkom i značajno u kulturnom značenju. Ključni je element vizualni znak ili vizualitet znaka koji povezuje mnoga svojstva sadržaja i značenja kao mnoge znakove jednog znaka.

Zato se povijest jedne kazališne kuće može čitati vrlo precizno u plakatima.

Osječko Hrvatsko narodno kazalište obilježava veliku obljetnicu, sto godina postojanja. Ova izložba predstavlja mali segment povijesti te kuće u ključu spomenutog čitanja povijesti, kroz plakat. Izbor obuhvaća posljednjih dvadeset godina u toj povijesti. Glavni kriterij izbora bio je vrednovanje plakata po svojstvu kako i koliko uvjerljivo predstavu tumači, koliko je kreativan na tragu te ambicije. Ovo razdoblje, iako tek manji dio povijesti kazališta, i te kako je važno. Obuhvaća vrijeme dviju obnova, rat, poslijeratno razdoblje i, konačno, mir. I te se okolnosti na jednoj od mnogih razina čitanja mogu iščitati na ovim plakatima. Ipak, mnogo je važnije dokučiti kako je koji plakat pro-niknuo u narav pojedine predstave te bit njezinih vrijednosti učinio jasnom, vidljivom i prepoznatljivom. Ta autorska i kreativna pozicija zanima ovu izložbu, želi se provjeriti činjenica je li dobra prilika za plakat i stvorila dobar plakat. Primjer ovoga kazališta ukazuje upravo na to: kada je bila dobra prilika, predstava je dobila dobar i odličan plakat. Ovaj izbor to svjedoči, a želja je i više od toga - da se upozori kako kazališni plakat nije prošlost, to je medij koji ima snage nositi se s novim izazovima. Treba samo dobiti dobru priliku.

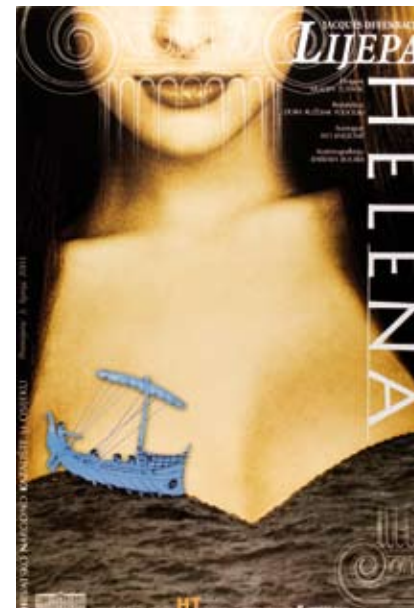
Vlastimir Kusik

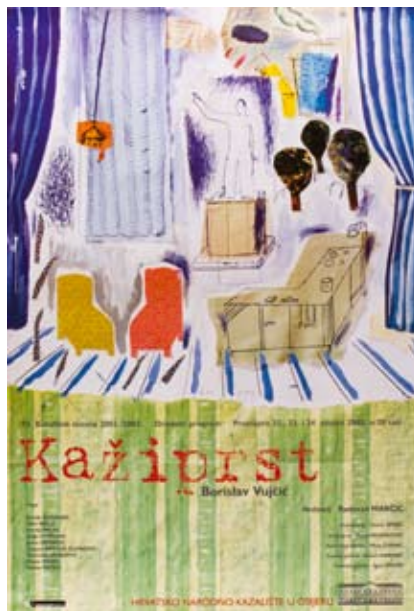
Darko Vuković:
A. P. Čehov – *Ujak Vanja*, 2002.

Darko Vuković:
Giacomo Puccini – *Tosca*, 2003.

Darko Vuković:
Jacques Offenbach – *Lijepa Helena*, 2003.

Davorin Palijan:
Borislav Vujčić – *Kažiprst*, 2002.

Davorin Palijan:
Vladimir Stojšavljević – *Tango*, 2000.

Nikola Faller:
Ferenc Molnár – *Davo*, 2005.

- :
Ödön von Horváth – *Pravac nebo*, 1997.

Boris Malešević:
Davor Špišić – *Dobrodošli u rat*, 1991.

Jure Jančić:
Ranko Marinković – *Glorija*, 1990.

Izloženi plakati

Jure Jančić: Giuseppe Verdi – *Rigoletto*, 1985.

Jure Jančić: A. N. Ostrovski – *Djevojka bez miraza*, 1987.

Jure Jančić: *Dani otvorenog kazališta*, 1990.

Branko Barač: *Repertoar*, 1994.

- : Sanja Ivić, Zlatko Bourek – *Bećarac*, 1998.

Jure Jančić: Ranko Marinković – *Glorija*, 1990.

Boris Malešević: Davor Špišić – *Dobrodošli u rat*, 1991.

- : Ödön von Horváth – *Pravac nebo*, 1997.

Davorin Palijan: Miroslav Krleža – *Povratak Filipa Latinovicza*, 2000.

Davorin Palijan: Vladimir Stojšavljević – *Tango*, 2000.

Davorin Palijan: Borislav Vujčić – *Kažiprst*, 2002.

Davorin Palijan: David Hare – *Plava soba*, 2001.

Davorin Palijan: August Strindberg – *Ima zločina i zločina*, 2001.

Darko Vuković: A. P. Čehov – *Ujak Vanja*, 2002.

Darko Vuković: Giacomo Puccini – *Tosca*, 2003.

Darko Vuković: Jacques Offenbach – *Lijepa Helena*, 2003.

- : Henrik Ibsen – *Hedda Gabler*, 2007.

- : Shelagh Stephenson – *Sjećanje vode*, 2006.

Marin Gozze: Jakov Gotovac – *Stanac* / Ruggiero Leoncavallo – *Pagliacci*, 2007.

- : Feđa Šehović – *Kurve*, 2006.

Ljubica Marčetić-Marinović: Mate Matišić – *Bljesak zlatnog zuba*, 1994.

- : Frederick Loewe, Alan Jay Lerner – *Camelot*, 2004.

- : Georges Feydeau – *Gospodin lovac*, 2004.

Nikola Faller: E. Wolf-Ferrari – *Suzanina tajna* / Giacomo Puccini – *Giani Schicchi*, 2005.

Nikola Faller: Edmond Rostand – *Cyrano de Bergerac*, 2004.

Nikola Faller: Ferenc Molnár – *Đavo*, 2005.

Nikola Faller: Krešimir Rončević – *Licitarsko srce*, 2004.

Zlatko Kauzlarić Atač: W. A. Mozart – *Così fan tutte*, 2006.

Nikola Faller: Gaetano Donizetti – *Lucia di Lammermoor*, 2005.

Zlatko Kauzlarić Atač: Giuseppe Verdi – *Rigoletto*, 2000.

Galerija Likovnih Umjetnosti
O S I J E K

Izdavač: Galerija likovnih umjetnosti, Osijek

Za izdavača: Mr. sc. Branka Balen

Izbor, tekst: Vlastimir Kusik

Fotografija: Marin Topić

Postav: Vlastimir Kusik

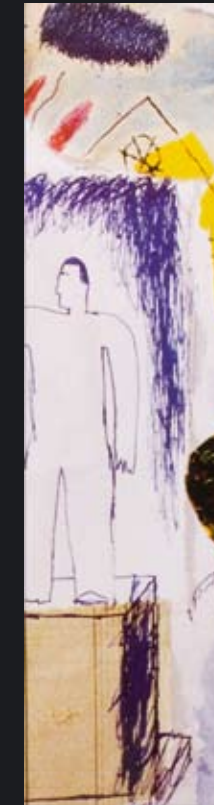
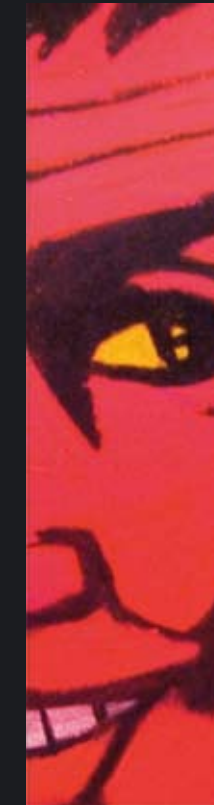
Oblikovanje: MIT dizajn studio

Tisak: IBL, Osijek

Galerija Likovnih Umjetnosti
O S I J E K

1907
HNK
Hrvatsko narodno kazalište
u Osijeku

PLAKATI HNK U OSIJEKU 1985.-2005.

6. 12. 2007. - 31. 1. 2008.
Europska avenija 9
prosinac, 2007.